

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 21.10.2005
COM(2005) 521 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με τον κανονισμό
(ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της
3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζώικα
υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο**

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	5
2.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	6
3.	ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ	9
3.1.	Τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με τον κανονισμό	9
3.2.	Παρεκκλίσεις που χορήγησαν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 2 και του άρθρου 24	9
3.3.	Συνολική κατάσταση σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό, όπως αυτή περιγράφεται στα πορίσματα της αποστολής του ΓΤΚΘ.....	9
4.	ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΘΙΞΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΕΠΙΛΥΘΕΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ Ή ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ	10
5.	ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΕΠΙΛΥΘΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ Ή ΜΕ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ Ή ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΛΥΘΟΥΝ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΠΟΦΑΣΗΣ.....	10
5.1.	Ζητήματα που μπορούν ακόμα να επιλυθούν με την επιτροπολογία ή κατευθυντήριες γραμμές	10
5.1.1.	Ορισμοί για τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν καλύπτονται ακόμα.....	11
5.1.2.	Να αποσαφηνισθεί η κοινοτική κτηνιατρική νομοθεσία και η κοινοτική νομοθεσία περί αποβλήτων που εφαρμόζονται στα ζωικά υποπροϊόντα	11
5.1.3.	Τεχνικά προϊόντα	11
5.1.4.	Εναλλακτικές μέθοδοι για τη μεταποίηση, τη χρήση και την τελική διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων	12
5.1.5.	Χρήση οργανικών λιπασμάτων και βελτιωτικών του εδάφους σε βοσκοτόπους	12
5.1.6.	Τα πρότυπα μεταποίησης για τα ζωικά υποπροϊόντα που χρησιμοποιούνται σε μονάδες λιπασματοποίησης και βιοαερίου και στη διαδικασία θερμικής επεξεργασίας της κόπρου	12
5.1.7.	Απευθείας χρήση, ως ζωοτροφών, γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα που ορίζονται ως υλικά της κατηγορίας 3	12
5.1.8.	Δυνατότητα μεταποίησης στο ίδιο μέρος με ένα σφαγείο, ζωικών υποπροϊόντων από άλλες πηγές	13
5.1.9.	Νέα πιστοποιητικά για εισαγωγές ζωικών υποπροϊόντων που δεν καλύπτονται ακόμη από τον κανονισμό	13

5.1.10.	Ιχνηθέτες για ζωικά υποπροϊόντα που προορίζονται για τελική διάθεση ως απόβλητα	13
5.1.11.	Κατευθύνσεις για τη διευκρίνιση ζητημάτων που προέκυψαν ως αποτέλεσμα των αποστολών του ΓΤΚΘ	13
5.1.12.	Εκτελεστικοί κανόνες για την απαγόρευση της εντός του είδους ανακύκλωσης (κανιβαλισμός)	13
5.2.	Ζητήματα που μπορούν να επιλυθούν μόνο με τη διαδικασία της συναπόφασης.....	14
5.2.1.	Αποσαφήνιση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού και τροποποίηση του άρθρου 1	14
5.2.2.	Τροποποιήσεις των άρθρων 4, 5 και 6: αποσαφήνιση και ανάγκη προσθήκης νέων προϊόντων	14
5.2.3.	Τροποποιήσεις των άρθρων 17 και 18: εξαίρεση ορισμένων μονάδων από την υποχρέωση έγκρισης δυνάμει του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα	14
6.	ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ	15
7.	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	15

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι	ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ	17
-------------	---	----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΙΚΑ ΥΠΟΠΡΟΪΟΝΤΑ	19
--------------	--	----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ	ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24	24
---------------	---	----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV	ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΘΙΞΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΕΠΙΛΥΘΕΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ Ή ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ.....	25
--------------	---	----

1.	Μεταβατικά μέτρα για τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες	25
1.1.	Μεταβατικά μέτρα για τα κράτη μέλη	25
1.2.	Μεταβατικά μέτρα για τρίτες χώρες	26
2.	Κανονισμοί της Επιτροπής για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.....	27
3.	Μέτρα που ελήφθησαν για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 ..	27
4.	Μόνιμες γενικές παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν	28

5. Μόνιμες ειδικές παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν βάσει αιτήματος των κρατών μελών 28
6. Κατευθυντήριες γραμμές που εκδόθηκαν για τη διευκρίνηση ορισμένων ζητημάτων. 28

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 30

1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002¹ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, καλούνται τα κράτη μέλη να ενημερώσουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν για να συμμορφωθούν με τον κανονισμό. Η Επιτροπή καλείται, βάσει των πληροφοριών που λαμβάνει, να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνοδευόμενη, εάν χρειάζεται από νομοθετικές προτάσεις.

Και τα 25 κράτη μέλη υπέβαλαν τις απαιτούμενες πληροφορίες.

Η παρούσα έκθεση εξετάζει τα ακόλουθα ζητήματα:

1. Τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με τον κανονισμό. Σε γενικές γραμμές, τα κράτη μέλη έλαβαν τα αναγκαία διοικητικά και ελεγκτικά μέτρα για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό.
2. Τα κυριότερα ζητήματα που έθιξαν τα κράτη μέλη και τα οποία η Επιτροπή έχει ήδη διευθετήσει μέσω της επιτροπολογίας ή με κατευθυντήριες γραμμές ή με εκτελεστικά και τροποποιητικά μέτρα για να εξασφαλίσει την ομαλή εφαρμογή του κανονισμού, καθώς και μέτρα παρέκκλισης και μεταβατικά μέτρα για την αποφυγή δυσλειτουργίας του εμπορίου.
3. Τα κυριότερα ζητήματα που έθιξαν τα κράτη μέλη και τα οποία η Επιτροπή δύναται ακόμη να επιλύσει είτε μέσω της επιτροπολογίας είτε με κατευθυντήριες γραμμές.
4. Τα κυριότερα ζητήματα που έθιξαν τα κράτη μέλη και τα οποία μπορούν να επιλυθούν μόνο με τις διαδικασίες της συναπόφασης. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη τονίζουν την ανάγκη επανακαθορισμού του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού.
5. Περαιτέρω δυνατή απλούστευση ορισμένων διατάξεων του κανονισμού.
6. Τέλος, σύμφωνα με την έκθεση, τα κράτη μέλη έχουν σε γενικές γραμμές λάβει τα αναγκαία διοικητικά και ελεγκτικά μέτρα για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από τα ευρήματα των επιθεωρήσεων που διεξήγαγε το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων της Επιτροπής.

¹ ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1.

2. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ιστορικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θεσπίζει υγειονομικούς κανόνες για τη συλλογή, τη μεταφορά, την αποθήκευση, τον εν γένει χειρισμό, τη μεταποίηση και τη χρησιμοποίηση ή την τελική διάθεση όλων των ζωικών υποπροϊόντων που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Ο κανονισμός θεσπίστηκε σε απάντηση των διαφόρων σχετικών με τις ζωοτροφές κρίσεων (διοξίνες το 1999, κλασική πανώλης των χοίρων το 2000 και αφθώδης πυρετός το 2001, σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (ΣΕΒ) σε επίπεδο ΕΕ το 2001).

Ο κανονισμός αντιστοιχεί στη δράση 30 της Λευκής Βίβλου της Επιτροπής για την ασφάλεια των τροφίμων (2000). Αποτελεί αναδιατύπωση των κοινοτικών κανόνων για τα ζωικά υποπροϊόντα εξασφαλίζοντας υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας των ζώων και της δημόσιας υγείας σε όλη την ΕΕ.

Η συνολική κατάσταση ως προς τις σχετικές με τις ζωοτροφές κρίσεις σε επίπεδο ΕΕ την περίοδο 1999-2001 κατέδειξε ότι ο κανονισμός έπρεπε να εφαρμοστεί και ότι η Επιτροπή όφειλε να θεσπίσει, ταχύτατα, με την επιτροπολογία, ορισμένα μεταβατικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων παρεκκλίσεων και εκτελεστικών μέτρων) για να αποφευχθεί δυσλειτουργία στο εμπόριο, δίνοντας όμως χρονικό περιθώριο στις επιχειρήσεις και στα διοικητικά συστήματα των κρατών μελών για να προσαρμοστούν. Ο κανονισμός άρχισε να ισχύει την 1η Νοεμβρίου 2002 και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος από την 1η Μαΐου 2003. Ορισμένα από τα μέτρα που θεσπίστηκαν συνάντησαν δυσκολίες στην εφαρμογή τους.

Ο κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα απλούστευσε αλλά και κατάργησε ένα μεγάλο αριθμό κοινοτικών νομοθετικών πράξεων, οι οποίες είχαν εκδοθεί στο παρελθόν για την αντιμετώπιση κρίσεων, και διαμόρφωσε κατ'αυτόν τον τρόπο ένα νέο ενιαίο νομικό πλαίσιο στον τομέα των ζωικών υποπροϊόντων. Εισήγαγε την έννοια των τριών κατηγοριών ζωικών υποπροϊόντων βάσει του κινδύνου. Η απαίτηση για τις συγκεκριμένες κατηγορίες ζωικών υποπροϊόντων είναι να μεταποιούνται, να χρησιμοποιούνται ή να προορίζονται για τελική διάθεση, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση σε συγκεκριμένες εγκεκριμένες εγκαταστάσεις. Οι εγκεκριμένες εγκαταστάσεις πρέπει να λειτουργούν σύμφωνα με πρότυπα, τα οποία ορίζονται όπου χρειάζεται, που εξασφαλίζουν ότι το τελικό προϊόν δεν αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία ή για την υγεία των ζώων. Όταν οι εγκαταστάσεις δεν λειτουργούν σύμφωνα με τον κανονισμό, η αρμόδια αρχή πρέπει να παρεμβαίνει για να εμποδίσει τις εγκαταστάσεις να συνεχίσουν να δέχονται ζωικά υποπροϊόντα ή μεταποιημένα προϊόντα, ή για να εξασφαλίσει ότι η συγκεκριμένη επιχείρηση λαμβάνει διορθωτικά μέτρα. Ο κανονισμός εισήγαγε την αποτέφρωση και τη συναποτέφρωση ως λύσεις για τα ζωικά υποπροϊόντα και, για ορισμένες κατηγορίες υλικού, επέτρεψε τη λιπασματοποίηση και την παραγωγή βιοαερίου. Έδωσε επίσης τη δυνατότητα έγκρισης εναλλακτικών εγκαταστάσεων, ανάλογα με την περίπτωση, ύστερα από επιστημονική γνώμη και έδωσε τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν παρεκκλίσεις για ορισμένες εθνικές πρακτικές όπως η χρήση ορισμένων ειδών ζωικών υποπροϊόντων για ζωοτροφές σε αρπακτικά πτηνά, σε

νεκροφάγα πτηνά, σε αγέλες κυνηγόσκυλων, σε ζώα ζωολογικών κήπων κ.τ.λ. Με τον κανονισμό έγιναν επίσης αυστηρότερες οι απαιτήσεις σχετικά με την ιχνηλασιμότητα και τη διατήρηση αρχείων, και απαιτήθηκε αποκλειστικός διαχωρισμός των ζωικών υποπροϊόντων, ανάλογα με το βαθμό επικινδυνότητας, κατά τη συλλογή, την επεξεργασία και τη χρήση τους.

Το κοινοτικό επιστημονικό συμβουλευτικό όργανο, η επιστημονική συντονιστική επιτροπή, η οποία αντικαταστάθηκε από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EAAT) από το 2002, διατύπωσε αρκετές γνώμες σε σχέση με την ασφάλεια των ζωικών υποπροϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των ζωοτροφών². Το κυριότερο συμπέρασμα από τις επιστημονικές γνώμες ήταν ότι τα ζωικά υποπροϊόντα που προέρχονται από ζώα τα οποία αποδείχθηκε ότι δεν είναι κατάλληλα για κατανάλωση από τον άνθρωπο ύστερα από υγειονομική επιθεώρηση, δεν θα πρέπει να εισέρχονται στην αλυσίδα των ζωοτροφών· ο χειρισμός τους και η τελική τους διάθεση πρέπει να γίνονται σωστά ύστερα από την κατάλληλη προεπεξεργασία ώστε να αποφευχθεί ενδεχόμενη μετάδοση παθογόνων μικροοργανισμών. Βάσει αυτών των γνώμων, ο κανονισμός περιορίζει τα είδη των υλικών που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για ζωοτροφές στα ζώα εκτροφής ή στα ζώα συντροφιάς. Απαγορεύει την ανακύκλωση ορισμένων ζωικών υποπροϊόντων στην αλυσίδα των ζωοτροφών και, συγκεκριμένα, απαγορεύει τη χρήση νεκρών ζώων και άλλου απαγορευμένου ζωικού υλικού. Μόνο ακατέργαστο υλικό που προέρχεται από ζώα τα οποία έχει διαπιστωθεί ότι είναι κατάλληλα για κατανάλωση από τον άνθρωπο επιτρέπεται να χρησιμοποιείται για την παραγωγή ζωοτροφών. Συνεπώς, μόνο το υλικό της κατηγορίας 3 (ή το υλικό που ήταν κατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο) μπορεί να χρησιμοποιηθεί γι' αυτές τις χρήσεις, αφού υποστεί την κατάλληλη μεταποίηση και όπου αυτό επιτρέπεται από τον κανονισμό αριθ. 999/2001 για τις ΜΣΕ³. Απαγορεύει επίσης την εντός του είδους ανακύκλωση (κανιβαλισμός) και τη χορήγηση υπολειμμάτων τροφίμων στα ζώα εκτροφής. Η αρχή αυτή υποστηρίχθηκε σθεναρά από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και είναι η ελάχιστη απαίτηση που τα κράτη μέλη μπόρεσαν να στηρίξουν υπό το πρίσμα των πρόσφατων σχετικών με τις ζωοτροφές κρίσεων σε επίπεδο ΕΕ.

Πρόοδος: επιτεύγματα

Τα κράτη μέλη ανέφεραν ότι έχουν κάνει σε γενικές γραμμές πρόοδο σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα. Είναι ευρεία η στήριξη για τις αρχές του κανονισμού και οι έλεγχοι που περιγράφονται παραπάνω έχουν σωστή αναλογία στις περισσότερες περιπτώσεις. Ειδικότερα, η αύξηση του αριθμού των εγκαταστάσεων για ζωικά υποπροϊόντα και η δυνατότητα αύξησης του ποσού του ανακυκλούμενου υλικού είναι ικανοποιητικά στοιχεία. Η μεγάλη πλειονότητα των ζωικών υποπροϊόντων που παράγονται, συμπεριλαμβανομένων όλων των υλικών κινδύνου, αποτελούν σήμερα αντικείμενο χειρισμού σύμφωνα με τον κανονισμό και οδηγούνται στις εγκεκριμένες εγκαταστάσεις. Αυτό επιβεβαιώνεται από τα ευρήματα των επιθεωρήσεων που διεξήγαγε το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων της Επιτροπής (ΓΤΚΘ) στα κράτη μέλη την περίοδο 2004-

² Οι γνώμες βρίσκονται στον ιστοχώρο της EAAT:

http://www.efsa.eu.int/science/biohaz/biohaz_opinions/catindex_en.html

³ EE L 147 της 31.5.2001, σ. 1.

2005. Παρά το ότι χρειάζονται και άλλες προσπάθειες, η αυξημένη προσοχή που δίνεται στα ζωικά υποπροϊόντα εκτιμάται ότι βοήθησε να εξασφαλισθεί η ακεραιότητα των αλυσίδων τροφίμων και ζωοτροφών (με τη μείωση του κινδύνου παράνομης διοχέτευσης των ζωικών υποπροϊόντων) και να βελτιωθούν τα πρότυπα χειρισμού και επεξεργασίας των ζωικών υποπροϊόντων σε όλα τα στάδια. Η εφαρμογή του κανονισμού συνετέλεσε, από μόνη της, στην ελαχιστοποίηση της πιθανότητας να εισαχθούν ή να διαδοθούν από τα ζωικά υποπροϊόντα παθογόνοι οργανισμοί στον άνθρωπο ή τα ζώα και συμπλήρωσε τη λοιπή νομοθεσία, όπως αυτή που εφαρμόζεται στο περιβάλλον, την υγιεινή τροφίμων και τα μέτρα ελέγχου της ΣΕΒ και άλλων νόσων. Έχουν συνταχθεί κατευθυντήριες γραμμές που εξηγούν τη σχέση μεταξύ της νομοθεσίας για τα ζωικά υποπροϊόντα και αυτής για το περιβάλλον καθώς και τη σχέση μεταξύ της νομοθεσίας για τα ζωικά υποπροϊόντα και αυτής για την υγιεινή των τροφίμων, διευκολύνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την εναρμονισμένη εφαρμογή.

Ζητήματα

Ο κανονισμός καλύπτει μεγάλο εύρος θεμάτων. Με τον κανονισμό εισάγονται οι έλεγχοι για ορισμένα είδη υλικού και επεκτείνονται οι έλεγχοι για άλλα, ενώ επίσης νέα είδη εγκαταστάσεων εισέρχονται στο πεδίο ελέγχου του κανονισμού. Υπήρξαν ορισμένες δυσκολίες σε ορισμένους τομείς. Ορισμένες από αυτές διευθετήθηκαν με μεταβατικά μέτρα, για παράδειγμα με τη χορήγηση προθεσμίας ώστε να μπορεί να προσαρμοσθεί η βιομηχανία. Άλλα θέματα προέκυψαν επειδή κατά τις αρχικές διαπραγματεύσεις, δεν είχαν ταυτοποιηθεί όλες οι πολυάριθμες χρήσεις των ζωικών υποπροϊόντων. Για ορισμένες από τις χρήσεις αυτές θα ήταν δυσανάλογο να εφαρμοσθούν οι πλήρεις έλεγχοι του κανονισμού και τα κράτη μέλη πρότειναν να καθιερωθεί ένα καταλληλότερο επίπεδο ελέγχου.

Σκοπός της έκθεσης

Σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού:

- καλούνται τα κράτη μέλη να ενημερώσουν την Επιτροπή για τα εθνικά μέτρα που έλαβαν ώστε να συμμορφωθούν με τον κανονισμό εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του κανονισμού,
- βάσει των πληροφοριών αυτών, καλείται η Επιτροπή να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συνοδευόμενη, εάν χρειάζεται από νομοθετικές προτάσεις.

Τα κράτη μέλη υπέβαλαν τις αναγκαίες πληροφορίες στις οποίες και βασίζεται η παρούσα έκθεση.

Η έκθεση υποβάλλεται αργότερα σε σχέση με την απαιτούμενη προθεσμία του άρθρου 35. Η χρονική καθυστέρηση έδωσε τη δυνατότητα στην Επιτροπή να λάβει υπόψη της την κατάσταση στα νέα κράτη μέλη, καθώς και τα πορίσματα των επιθεωρήσεων του ΓΤΚΘ και κατά τον τρόπο αυτό να διαμορφώσει μια πλήρη εικόνα για τη συμμόρφωση σε όλα τα κράτη μέλη.

3. ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

3.1. Τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με τον κανονισμό

Στους τομείς αρμοδιότητας που δεν εμπίπτουν στην κοινοτική νομοθεσία ή που επαφίενται σε εθνικούς κανόνες, τα κράτη μέλη έλαβαν σε διαφορετικό βαθμό το καθένα μια σειρά μέτρων για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό. Τα μέτρα που θεσπίστηκαν μπορούν να περιγραφούν σε γενικές γραμμές ως εξής:

- μέτρα για την κατανομή και τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων των σχετικών αρχών που εμπλέκονται στην εφαρμογή και την εκτέλεση του κανονισμού·
- μέτρα γενικής εφαρμογής
- μέτρα τομεακής εφαρμογής
- μέτρα για την επιβολή κυρώσεων και
- κατευθυντήριες γραμμές.

Οι πληροφορίες που παρείχαν τα κράτη μέλη σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν για να συμμορφωθούν με τον κανονισμό για τα ζωικά υποπροϊόντα παρέχονται στο **παράρτημα II** της έκθεσης.

3.2. Παρεκκλίσεις που χορήγησαν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 2 και του άρθρου 24

- Τα κράτη μέλη χορήγησαν παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 2 σχετικά με τις ζωοτροφές για τα ζώα ζωολογικού κήπου, τσίρκων και τα γουνοφόρα ζώα, τα ερπετά και τα αρπακτικά πτηνά πλην των ζώων ζωολογικού κήπου ή τσίρκων, για τα άγρια ζώα των οποίων το κρέας δεν είναι κατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο, για τα σκυλιά από κυνοτροφεία και για σκώληκες σκωληκοκαλλιέργειας για δολώματα αλιείας.
- Επίσης ορισμένα κράτη μέλη έχουν χορηγήσει παρέκκλιση, δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού, σε ό,τι αφορά την ταφή ή την αποτέφρωση υπό συγκεκριμένους όρους και σε συγκεκριμένες συνθήκες (νεκρά ζώα συντροφιάς, απομακρυσμένες περιοχές ή σε περίπτωση επιδημικής έκρηξης νόσου).

Ο πλήρης κατάλογος των παρεκκλίσεων και των επεξηγήσεων βρίσκεται στο παράρτημα III.

3.3. Συνολική κατάσταση σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό, όπως αυτή περιγράφεται στα πορίσματα της αποστολής του ΓΤΚΘ

Το ΓΤΚΘ συνέταξε, τον Απρίλιο του 2005, ενδιάμεση έκθεση με τα συνοπτικά αποτελέσματα από τις 13 αποστολές του στα παλαιά κράτη μέλη. Σκοπός των αποστολών ήταν η αξιολόγηση των μέτρων που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη για την υλοποίηση του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα.

Σε γενικές γραμμές, η έκθεση συμπεραίνει ότι σε όλα τα κράτη μέλη εφαρμόζονται κατάλληλες διατάξεις και υπάρχουν επαρκείς υποδομές για το χειρισμό του μεγαλύτερου μέρους των ζωικών υποπροϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό για τα ζωικά υποπροϊόντα. Ωστόσο, χρειάζονται μεγαλύτερες προσπάθειες για να εξασφαλισθεί η ροή όλων των ζωικών υποπροϊόντων εντός των επιτρεπόμενων «αλυσίδων» για να εξασφαλισθεί η χρήση, ο διαχωρισμός ή η ασφαλής τελική τους διάθεση σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

Ειδικότερα, η επάρκεια σε ανθρώπινο δυναμικό, ο σαφής καθορισμός και κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των αρμόδιων αρχών που εμπλέκονται στις διαδικασίες, καλύτερες κατευθυντήριες γραμμές και κατάρτιση, καθώς και περισσότερη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών, θα βελτίωναν την αποτελεσματικότητα ή/και την ομοιομορφία των επίσημων ελέγχων.

4. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΘΙΞΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΕΠΙΛΥΘΕΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ Ή ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Η υποδομή για την τελική διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων στα περισσότερα κράτη μέλη ήταν ήδη ανεπτυγμένη κατάλληλα και τα κράτη μέλη μπόρεσαν, συνεπώς, εύκολα να προσαρμοσθούν στις νέες απαιτήσεις έως την 1η Μαΐου 2003. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη δεν ήταν σε θέση να τηρήσουν την προθεσμία αυτή. Συνεπώς, όπου αυτό χρειάστηκε και ήταν δικαιολογημένο, επιτράπη προσωρινή παράταση για την εφαρμογή των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού. Η δυνατότητα αυτή δόθηκε για να μπορέσουν οι λιγότερο ανεπτυγμένοι τομείς της βιομηχανίας ή εκείνοι που αντιμετώπιζαν ειδικά προβλήματα να προσαρμοστούν σταδιακά και να αποκτήσουν την αναγκαία υποδομή.

Παράλληλα, η Επιτροπή σχεδίασε μόνιμα εκτελεστικά μέτρα για τα διάφορα άρθρα και βρίσκεται σήμερα στο στάδιο της αναθεώρησης των παραρτημάτων και των γενικών και ειδικών παρεκκλίσεων.

Στο **παράρτημα IV** βρίσκεται σύνοψη των νομοθετικών πράξεων που η Επιτροπή θέσπισε έως την 1η Σεπτεμβρίου 2005 με τη διαδικασία της επιτροπολογίας.

5. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΕΠΙΛΥΘΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ Ή ΜΕ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ Ή ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΛΥΘΟΥΝ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΠΟΦΑΣΗΣ

5.1. Ζητήματα που μπορούν ακόμα να επιλυθούν με την επιτροπολογία ή κατευθυντήριες γραμμές

Τα περισσότερα ζητήματα που έθιξαν τα κράτη μέλη μπορούν να επιλυθούν με τη διαδικασία της επιτροπολογίας ή μπορούν να αποσαφηνισθούν με την επικαιροποίηση των ισχυουσών κατευθυντήριων γραμμών που έχουν ήδη δημοσιευθεί. Τα κυριότερα ζητήματα απαριθμούνται κατωτέρω.

5.1.1. Ορισμοί για τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν καλύπτονται ακόμα

Είναι ανάγκη να αποσαφηνισθεί ο ορισμός ορισμένων ζωικών υποπροϊόντων ώστε να εξασφαλισθεί η εναρμονισμένη εφαρμογή του κανονισμού.

Ένα παράδειγμα είναι το πεδίο εφαρμογής του ορισμού για τα «πρώην τρόφιμα» ζωικής προέλευσης ή πρώην τρόφιμα που περιέχουν προϊόντα ζωικής προέλευσης, τα οποία δεν προορίζονται πλέον για κατανάλωση από τον άνθρωπο για διάφορους λόγους.

5.1.2. Να αποσαφηνισθεί η κοινοτική κτηνιατρική νομοθεσία και η κοινοτική νομοθεσία περί αποβλήτων που εφαρμόζονται στα ζωικά υποπροϊόντα

Τα κράτη μέλη και οι επιχειρήσεις θεωρούν ότι είναι σημαντικό να αποφευχθούν οι επικαλύψεις και τυχόν περιττά βάρη που οφείλονται στην ταυτόχρονη εφαρμογή στα ζωικά υποπροϊόντα της κοινοτικής κτηνιατρικής νομοθεσίας (υπό την αρμοδιότητα της Γενικής Διεύθυνσης Υγείας και Προστασίας των Καταναλωτών) και της νομοθεσίας περί αποβλήτων (υπό την αρμοδιότητα της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος). Έχουν εκδοθεί κατευθυντήριες γραμμές με σκοπό τη διευκρίνιση της σχέσης αυτών των δύο ελεγκτικών αρμοδιοτήτων. Ωστόσο, χρειάζεται μεγαλύτερη νομική σαφήνεια. Μια πρόταση της Επιτροπής, η οποία είχε ως σκοπό τη διευκρίνιση της σχέσης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 και 259/93 ως προς τις αποστολές αποβλήτων (COM (2003) 379 της 30ής Ιουνίου 2003, όπως τροποποιήθηκε με το έγγραφο COM (2004) 172), υπόκειται σήμερα στη διαδικασία της συναπόφασης, δεύτερη ανάγνωση.

5.1.3. Τεχνικά προϊόντα

- **καλλυντικά, φαρμακευτικά προϊόντα και ιατροτεχνολογικά προϊόντα**

Ο κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα δεν εφαρμόζεται σε τελικά προϊόντα, όπως τα καλλυντικά, τα φαρμακευτικά προϊόντα, τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα ή τα προϊόντα διάγνωσης in-vitro.

Ωστόσο, ο κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα έχει σημαντικό κανονιστικό αντίκτυπο στους τομείς αυτούς, σε μερικούς από τους οποίους χρησιμοποιούνται μεταποιημένα συστατικά/υλικά εκκίνησης και ουσίες που προέρχονται από ζώα και ζωικά υποπροϊόντα για την παραγωγή του τελικού προϊόντος. Συνεπώς, για μια πληρέστερη και πιο ικανοποιητική λύση για την απλούστευση της εφαρμογής του κανονισμού, με σκοπό την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των διαφόρων κινδύνων, απαιτούνται αλλαγές στον κανονισμό μέσω της διαδικασίας της συναπόφασης (βλ. σημεία 5.2.2 και 5.2.3).

Ορισμένα κράτη μέλη και επιχειρήσεις έχουν εκφράσει την ανησυχία τους για τις απαιτήσεις του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα, οι οποίες εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων υλικών εκκίνησης της κατηγορίας 3 που απαιτούν μόνο ελάχιστο περαιτέρω χειρισμό (π.χ. ανάμιξη, συσκευασία ή επισήμανση) για να μπορούν να διατεθούν στην αγορά ή να χρησιμοποιηθούν από τον τελικό χρήστη στην ΕΕ. Ένα παράδειγμα είναι τα «ενδιάμεσα προϊόντα» που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ιατροτεχνολογικών προϊόντων. Ένα σχέδιο πρότασης που θεσπίζει

ειδικές απαιτήσεις για την εισαγωγή τους θα λάβει την τελική μορφή πριν από τα τέλη του 2005.

Επιπροσθέτως, πρέπει να συνεκτιμηθεί ότι αυτά τα τεχνικά προϊόντα χρησιμοποιούν, σε πολλές περιπτώσεις, εξαιρετικά ειδικευμένο υλικό και, για το σκοπό αυτό, έχει προταθεί η επανεξέταση του καταλόγου των τρίτων χωρών από τις οποίες επιτρέπεται η εισαγωγή τέτοιων υλικών.

- **Άλλα τεχνικά προϊόντα**

Άλλα προϊόντα τα οποία έχουν μεταποιηθεί κατά τρόπον ώστε δεν ενέχουν πλέον κίνδυνο, όπως τα παράγωγα λίπους για την παρασκευή λιπασμάτων, θα μπορούσαν να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (βλ. σημείο 5.2 1) ή να υπόκεινται σε περιορισμένες απαιτήσεις ελέγχου, όπως ανωτέρω.

5.1.4. *Εναλλακτικές μέθοδοι για τη μεταποίηση, τη χρήση και την τελική διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων*

Με τις τεχνικές τροποποιήσεις σε ένα νέο κανονισμό που θα επιτρέπει 5 νέες εναλλακτικές μεθόδους για τη χρήση/τελική διάθεση ζωικών υποπροϊόντων (βλ. παράρτημα IV) αναμένεται να ληφθούν υπόψη οι πρόσφατες γνώμες της ΕΕΑΤ (βλ. επίσης σημείο 6).

5.1.5. *Χρήση οργανικών λιπασμάτων και βελτιωτικών του εδάφους σε βοσκοτόπους*

Το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 απαγορεύει τη χρήση οργανικών λιπασμάτων και βελτιωτικών του εδάφους, εκτός από την κόπρου, σε βοσκοτόπους. Η ΕΕΑΤ έχει διατυπώσει επιστημονική γνώμη σχετικά με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα υλικά των κατηγοριών 2 και 3 μπορούν να χρησιμοποιούνται σε βοσκοτόπους και βάσει της γνώμης αυτής συντάσσεται σχέδιο πρότασης.

5.1.6. *Τα πρότυπα μεταποίησης για τα ζωικά υποπροϊόντα που χρησιμοποιούνται σε μονάδες λιπασματοποίησης και βιοαερίου και στη διαδικασία θερμικής επεξεργασίας της κόπρου*

Τα κράτη μέλη και οι επιχειρήσεις διατύπωσαν ανησυχίες σε ό,τι αφορά την αυστηρότητα των προτύπων μεταποίησης για τα ζωικά υποπροϊόντα που χρησιμοποιούνται στις μονάδες λιπασματοποίησης και βιοαερίου και για τη θερμική επεξεργασία της κόπρου και ζήτησαν από την Επιτροπή να επιτρέψει παραμέτρους εναλλακτικής μεταποίησης (χρόνος, θερμοκρασία και φορείς μικροβιολογικής επικύρωσης).

Ανάλογα με τις γνώμες που έχει διατυπώσει η ΕΕΑΤ για τα ζητήματα αυτά, η Επιτροπή θα θεσπίσει τέτοια εναλλακτικά πρότυπα.

5.1.7. *Απευθείας χρήση, ως ζωοτροφών, γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα που ορίζονται ως υλικά της κατηγορίας 3*

Εκδόθηκε ένας νέος κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 79/2005 σύμφωνα με τον οποίο επιτρέπεται η χορήγηση σε ζώα εκτροφής γαλακτοκομικών προϊόντων που παράγονται σύμφωνα με τα πρότυπα για τα τρόφιμα (δυνάμει της οδηγίας

92/46/ΕΕΚ⁴ του Συμβουλίου), υπό την επιφύλαξη ότι η κατάσταση της υγείας των ζώων ευθυγραμμίζεται με τις τρέχουσες επιστημονικές γνώμες. Ο κανονισμός αυτός θα μπορούσε να τροποποιηθεί περισσότερο ανάλογα με τη γνώμη της ΕΑΑΤ που αναμένεται πριν από τα τέλη του 2005.

5.1.8. Δυνατότητα μεταποίησης στο ίδιο μέρος με ένα σφαγείο, ζωικών υποπροϊόντων από άλλες πηγές

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 808/2003 της Επιτροπής, με τον οποίο τροποποιείται ο κανονισμός αριθ. 1774/2002, επιτρέπει τη λειτουργία μονάδων τήξης λιπών, παρακείμενων σε σφαγεία, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Μία από αυτές είναι ότι τα ζωικά υποπροϊόντα προς μεταποίηση στη μονάδα τήξης λιπών πρέπει να προέρχονται μόνο από το παρακείμενο σφαγείο. Η Επιτροπή εξετάζει το ενδεχόμενο να θεσπίσει διατάξεις βασισμένες στην αξιολόγηση κινδύνου για να αποφευχθούν οι δυσχέρειες που απορρέουν από την εν λόγω προϋπόθεση.

5.1.9. Νέα πιστοποιητικά για εισαγωγές ζωικών υποπροϊόντων που δεν καλύπτονται ακόμη από τον κανονισμό

Θεσπίζονται νέα πιστοποιητικά για να εναρμονιστούν οι απαιτήσεις περί εισαγωγών ορισμένων προϊόντων (όπως το μαλλί, τα φτερά, η κόπρος, τα σύνθετα προϊόντα, κ.τ.λ.) που δεν καλύπτονται ακόμη από τον κανονισμό.

5.1.10. Ιχνηθέτες για ζωικά υποπροϊόντα που προορίζονται για τελική διάθεση ως απόβλητα

Ο κανονισμός απαιτεί τη σήμανση ζωικών υποπροϊόντων που προορίζονται για τελική διάθεση. Η Επιτροπή διερευνά επί του παρόντος ποιι είναι οι κατάλληλοι ιχνηθέτες. Για το σκοπό αυτό γίνεται δοκιμή. Μόλις εντοπιστούν και επικυρωθούν, οι ιχνηθέτες θα εγκριθούν με απόφαση της Επιτροπής.

5.1.11. Κατευθύνσεις για τη διευκρίνιση ζητημάτων που προέκυψαν ως αποτέλεσμα των αποστολών του ΓΤΚΘ

Πολλά ερωτήματα προέκυψαν ως αποτέλεσμα των αποστολών του ΓΤΚΘ σε όλα τα κράτη μέλη την περίοδο 2004-2005. Ετοιμάζονται συμπληρωματικές οδηγίες της Επιτροπής με σκοπό να διευκολυνθεί η αρμονική εφαρμογή του κανονισμού.

5.1.12. Εκτελεστικοί κανόνες για την απαγόρευση της εντός του είδους ανακύκλωσης (κανιβαλισμός)

Οι εκτελεστικοί κανόνες για την απαγόρευση της εντός του είδους ανακύκλωσης (κανιβαλισμός) έχουν θεσπιστεί μόνον όσον αφορά τα ψάρια, επειδή η χρήση άλλων μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών πλην των ιχθυάλευρων έχει απαγορευτεί στο πλαίσιο των απαγορεύσεων για τη διατροφή των ζώων λόγω της ΣΕΒ (άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001, όπως αυτός τροποποιήθηκε). Έχει επιτευχθεί πρόοδος ως προς την εξεύρεση μεθόδων που θα ανιχνεύουν ειδικά τις πρωτεΐνες από θηλαστικά στις ζωοτροφές και αυτό ήταν μία από τις κυριότερες προϋποθέσεις για να επανεξεταστούν οι λόγω της ΣΕΒ απαγορεύσεις για τη διατροφή των ζώων.

⁴ ΕΕ L 268 της 14.9.1992, σ. 1.

5.2. Ζητήματα που μπορούν να επιλυθούν μόνο με τη διαδικασία της συναπόφασης

5.2.1. Αποσαφήνιση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού και τροποποίηση του άρθρου 1

Ο κανονισμός έχει ευρύ πεδίο εφαρμογής. Οι διατάξεις που εφαρμόζονται σε μεταποιημένα ή τελικά προϊόντα δεν είναι πάντα σαφείς. Συνεπώς, χρειάζεται αποσαφήνιση προς την κατεύθυνση αυτή.

Ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα, δεδομένου ότι έχουν υποστεί μεταποίηση κατά τρόπον ώστε δεν ενέχουν πλέον κίνδυνο, θα μπορούσαν να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού ή να υπόκεινται σε μειωμένους ελέγχους. Για παράδειγμα, τα μεταποιημένα συστατικά για την παραγωγή καλλυντικών, ιατροτεχνολογικών προϊόντων ή φαρμακευτικών προϊόντων δεν πρέπει να θεωρούνται “ζωικά υποπροϊόντα”. Επιπλέον, ο κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα δεν εφαρμόζεται σε τελικά προϊόντα, όπως είναι τα καλλυντικά, τα φάρμακα, τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα ή τα προϊόντα διάγνωσης in-vitro. (βλ. σημείο 5.1.3)

Για τα ζωικά υποπροϊόντα από άγρια ζώα για τα οποία δεν υπάρχει υποψία ότι έχουν προσβληθεί από νόσο, πρέπει να διευκρινιστεί περαιτέρω ότι, σύμφωνα με τους στόχους του κανονισμού, τα ζωικά υποπροϊόντα που παράγονται σε εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για τη μεταποίηση θηλαστικών ή πτηνών για ανθρώπινη κατανάλωση, καλύπτονται από τον κανονισμό. Η συμπερίληψη στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού οστρακοειδών και άλλων θαλάσσιων ζώων θα πρέπει επίσης να διατυπωθεί καλύτερα.

5.2.2. Τροποποιήσεις των άρθρων 4, 5 και 6: αποσαφήνιση και ανάγκη προσθήκης νέων προϊόντων

Σε ό,τι αφορά την κατηγοριοποίηση των υλικών, θα μπορούσε να γίνει επανεξέταση του κεφαλαίου αυτού ώστε να διευκρινιστεί πώς εφαρμόζονται οι διατάξεις σε περίπτωση που ένα νέο υλικό μπορεί να ταξινομηθεί σε διαφορετικές εγγραφές.

Επιπροσθέτως, είναι ανάγκη να εξεταστεί η δυνατότητα συμπερίληψης στις διάφορες κατηγορίες άλλων προϊόντων τα οποία, προς το παρόν, δεν μπορούν να ταξινομηθούν σωστά.

Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να επανεξεταστεί η κατάταξη ζωικών υποπροϊόντων που ενέχουν πολύ χαμηλό κίνδυνο στην κατηγορία 2 (π.χ. σκώληκες, έντομα, προνύμφες εντόμων, ασπόνδυλα που προορίζονται για ζωοτροφή των άγριων πτηνών, για χρήση σε ζωοτροφές των ζώων συντροφιάς ή ως υλικό εκκίνησης των καλλυντικών, των ιατροτεχνολογικών προϊόντων, όπως νεκρές μέλισσες κ.τ.λ.) . Τέτοιου είδους υλικό μπορεί να καταταχθεί στην κατηγορία 3.

5.2.3. Τροποποιήσεις των άρθρων 17 και 18: εξαίρεση ορισμένων μονάδων από την υποχρέωση έγκρισης δυνάμει του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα

Ορισμένες εγκαταστάσεις που είναι ήδη εγκεκριμένες βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας για τα τρόφιμα ή άλλης κοινοτικής νομοθεσίας πρέπει επίσης να πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα. Οι εγκαταστάσεις αυτές (π.χ. παραγωγής στέατος, αυγών, ζελατίνης κ.τ.λ.) για τις

οποίες, επί του παρόντος, απαιτείται έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού, δεν θα έπρεπε να απαιτείται επανέγκριση από την αρμόδια αρχή με βάση τον κανονισμό για τα ζωικά υποπροϊόντα.

Επιπλέον, οι εγκαταστάσεις που παράγουν τελικά προϊόντα, όπως ιατροτεχνολογικά προϊόντα, καλλυντικά και φαρμακευτικά προϊόντα, πρέπει να αποκλείονται σαφώς από την υποχρέωση έγκρισης που θεσπίζει ο κανονισμός.

Επίσης, για τις μονάδες παραγωγής ζωοτροφών για ζώα συντροφιάς και τεχνικών προϊόντων, οι οποίες δέχονται μεταποιημένες ζωικές πρωτεΐνες και για τις οποίες απαιτείται σήμερα έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού, δεν θα έπρεπε να απαιτείται επανέγκριση από την αρμόδια αρχή δυνάμει του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα, λαμβανομένου υπόψη ότι οι μεταποιημένες ζωικές πρωτεΐνες δεν ενέχουν πλέον κίνδυνο για την υγεία των ζώων και τη δημόσια υγεία και ότι έχουν ήδη εγκριθεί στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών νομοθετικών πράξεων που συμβαδίζουν με τους στόχους του κανονισμού.

Επίσης, πολλά προϊόντα που προορίζονται για την παρασκευή τεχνικών προϊόντων παράγονται σε ελεγχόμενα εργαστήρια, σε πανεπιστημιακά, ερευνητικά και νοσοκομειακά εργαστήρια ή στις ίδιες τις μονάδες παρασκευής ιατροτεχνολογικών προϊόντων, καλλυντικών ή φαρμάκων. Για τις εγκαταστάσεις αυτές η έγκριση, όπως περιγράφεται στον ισχύοντα κανονισμό, μπορεί να μην είναι αναγκαία ή αρμόζουσα.

6. ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ

Ο κανονισμός, ο οποίος διαμορφώνει ένα νέο νομικό πλαίσιο που καλύπτει ολόκληρο τον τομέα, από το “αγρόκτημα στο τραπέζι” στο πλαίσιο της Λευκής Βίβλου της Επιτροπής για την ασφάλεια των τροφίμων, έχει απλουστεύσει και καταργήσει 19 προγενέστερες νομοθετικές πράξεις (βλ. κατάλογο στο **παράρτημα V**).

Αντικατέστησε τους κανόνες σε διάφορες αποφάσεις της Επιτροπής, οι οποίες θεσπίζουν κανόνες για την υγεία των ζώων και τη δημόσια υγεία σχετικά με τη μεταποίηση, την τελική διάθεση, τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση προϊόντων ζωικής προέλευσης που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο.

Οι ενέργειες που περιγράφονται στις παραγράφους 5.1 και 5.2 θα διέπονται από την ίδια αρχή της απλούστευσης. Επιπροσθέτως, ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί στους εξής δύο τομείς:

- αποσαφήνιση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού
- διαδικασία έγκρισης για εναλλακτικές μεθόδους μεταποίησης, χρήσης και τελικής διάθεσης των ζωικών υποπροϊόντων.

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τα κράτη μέλη και οι επιχειρήσεις ανέφεραν ότι, σε γενικές γραμμές, σημείωσαν πρόοδο στην εφαρμογή του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα. Υπάρχει ευρεία στήριξη στις αρχές του κανονισμού και οι έλεγχοι είναι ανάλογοι με το

επιδιωκόμενο στις περισσότερες περιπτώσεις. Ειδικότερα, θετικά σημεία είναι η αύξηση του αριθμού των δυνατοτήτων χρήσης ή τελικής διάθεσης για τα ζωικά υποπροϊόντα και η δυνατότητα να αυξηθούν οι ποσότητες των ανακυκλώσιμων υλικών. Η μεγάλη πλειονότητα των ζωικών υποπροϊόντων που παράγονται, συμπεριλαμβανομένων των υλικών κινδύνου, διεκπεραιώνονται σύμφωνα με τον κανονισμό και αποστέλλονται σε εγκεκριμένες εγκαταστάσεις.

Σύμφωνα με τις επιθεωρήσεις του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων, οι επίσημοι έλεγχοι των υλικών των κατηγοριών 1 και 2 είναι ικανοποιητικοί σε μεγάλο βαθμό. Σε όλα τα κράτη μέλη εφαρμόζονται επαρκή μέτρα (ρυθμίσεις και υποδομές) για να εξασφαλιστεί ο σωστός χειρισμός των περισσότερων ζωικών υποπροϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό για τα ζωικά υποπροϊόντα. Συγκεκριμένα, έχουν τεθεί σε λειτουργία κατάλληλα συστήματα για να εξασφαλιστεί η σωστή τελική διάθεση των υλικών κινδύνου (υλικά των κατηγοριών 1 και 2).

Ωστόσο, χρειάζονται περισσότερες προσπάθειες για να εξασφαλιστεί η ροή όλων των ζωικών υποπροϊόντων εντός των επιτρεπόμενων αλυσίδων έως ότου η χρήση, ο διαχωρισμός ή η ασφαλής τελική διάθεση γίνονται σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες. Ειδικότερα, η επάρκεια του ανθρώπινου δυναμικού, ο σαφής καθορισμός και κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εμπλεκόμενων αρμόδιων αρχών, περισσότερες οδηγίες και κατάρτιση, καθώς και περισσότερη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών θα βελτίωναν την αποτελεσματικότητα ή/και την ομοιομορφία των επίσημων ελέγχων.

Ο κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα καλύπτει ευρύ φάσμα πεδίων και, ειδικότερα, η περαιτέρω αποσαφήνιση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού θα βοηθούσε να επιτευχθεί η πλήρης συμμόρφωση, να ενισχυθεί η κατανόησή του από όλες τις επιχειρήσεις του τομέα και θα συντελούσε στην αντιμετώπιση των πραγματικών κινδύνων που θα μπορούσαν να προέλθουν από τα ζωικά υποπροϊόντα. Η εναρμόνιση των κανόνων θα αυξήσει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων στο πνεύμα της στρατηγικής της Λισσαβώνας.

Οι αλλαγές που προτείνονται στα σημεία 5.1 και 5.2 αντικατοπτρίζουν τα κυριότερα ζητήματα που έθιξαν τα κράτη μέλη και οι ενδιαφερόμενοι έως σήμερα, αλλά θα μπορούσαμε να αναμένουμε ότι, βάσει της εμπειρίας που θα αποκτηθεί τα προσεχή χρόνια, θα είναι ενδεχομένως αναγκαίο να αντιμετωπιστούν απρόβλεπτα ζητήματα ή/και να χαραχθεί νέα πολιτική.

Η Επιτροπή εξετάζει τις νομοθετικές προτάσεις που απαιτούνται για να αντιμετωπιστούν τα θέματα του σημείου 5.2 μέσω της διαδικασίας της συναπόφασης, με τη συμμετοχή του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή συνεχίζει τη διευθέτηση των θεμάτων του σημείου 5.1 μέσω της επιτροπολογίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

Αρμόδια Αρχή (ΑΑ)	Η αρχή του κράτους μέλους που είναι αρμόδια για την εφαρμογή και την εκτέλεση του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα
ΓΤΚΘ	Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων - Διεύθυνση F της ΓΔ Υγείας και Προστασίας των Καταναλωτών (SANCO) που έχει την έδρα της στο Grange (Ιρλανδία) και είναι αρμόδια για την επαλήθευση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας για την ασφάλεια των τροφίμων στα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες
ΕΕΑΤ	Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων: ανεξάρτητο ευρωπαϊκό όργανο που παρέχει βοήθεια και επιστημονικές συμβουλές σχετικά με την αξιολόγηση και την ανάλυση κινδύνου προς την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα κράτη μέλη
Εντός του είδους ανακύκλωση (κανιβαλισμός)	Χορήγηση σε ζώα μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών που προέρχονται από σφάγια ή μέρη σφαγίων του ίδιου ζωικού είδους (π.χ. πρωτεΐνη χοίρων χορηγείται σε χοίρους)
Επιτροπολογία	Νομοθετική διαδικασία που απαιτεί θέσπιση μέτρων από την Επιτροπή μέσω μιας κανονιστικής επιτροπής, η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και έχει ως πρόεδρο εκπρόσωπο της Επιτροπής
Ζωικά υποπροϊόντα	Μέρος του ζώου που δεν προορίζεται για κατανάλωση από τον άνθρωπο
Κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο
Κατηγορία 1	Τα ζωικά υποπροϊόντα υψηλού κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα (π.χ. ζώα που έχουν προσβληθεί από ΜΣΕ)
Κατηγορία 2	Τα ζωικά υποπροϊόντα μεσαίου κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα (π.χ. πουλερικά που έχουν πεθάνει στην εκμετάλλευση και άλλα ζωικά υποπροϊόντα που δεν ανήκουν ούτε στην κατηγορία 1 ούτε στην κατηγορία 3)

Κατηγορία 3	Τα ζωικά υποπροϊόντα χαμηλού κινδύνου ή ακίνδυνα που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα (ασφαλή ζωικά υποπροϊόντα από ζώα «που είναι κατάλληλα για την κατανάλωση από τον άνθρωπο»)
Λευκή Βίβλος για την ασφάλεια των τροφίμων	Έγγραφο πολιτικής που συνέταξε η ΓΔ SANCO το 1999, ύστερα από την εκδήλωση ορισμένων κρίσεων στο χώρο των τροφίμων, προκειμένου να χαράξει μια νέα στρατηγική στον τομέα της ασφάλειας των τροφίμων
Μεταποιημένη ζωική πρωτεΐνη	Πρωτεΐνες που παράγονται από μέρη των ζώων που έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία π.χ. ιχθυάλευρα, κρεατάλευρα και οστεάλευρα, αιματάλευρο
ΜΣΕ	Μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες: οικογένεια νόσων που περιλαμβάνει τη ΣΕΒ, τη χρόνια εξασθενητική νόσο, την τρομώδη νόσο των αιγοπροβάτων και τη νόσο Creutzfeldt-Jakob
ΣΕΒ	Σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών είναι μία από τις νόσους που είναι γνωστές ως μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες, ή ΜΣΕ, η οποία προκαλείται από την ανάπτυξη των ανώμαλων πρωτεϊνών πρίον στον εγκέφαλο και το κεντρικό νευρικό σύστημα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΙΚΑ ΥΠΟΠΡΟΪΟΝΤΑ

Κράτος μέλος	Μέτρα που ελήφθησαν για τη συμμόρφωση με τον κανονισμό για τα ζωικά υποπροϊόντα
1. Βέλγιο	Το Βέλγιο έχει καταρτίσει σύμβαση που καθορίζει την αρμοδιότητα κάθε αρχής η οποία εμπλέκεται στην εκτέλεση και την εφαρμογή του κανονισμού. Στο Βέλγιο υπάρχουν 6 διαφορετικές αρχές στην αρμοδιότητα των οποίων εμπίπτει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.
2. Τσεχική Δημοκρατία	Ο κανονισμός έχει αρχίσει να ισχύει στην Τσεχική Δημοκρατία μετά την 1η Μαΐου 2004, ημερομηνία ένταξης της χώρας στην ΕΚ. Αναφορά στον παρόντα κανονισμό γίνεται στο διάταγμα αριθ. 295/2003· επί του παρόντος ετοιμάζεται τροπολογία στο νόμο περί κτηνιατρικής μέριμνας και στην τροπολογία αυτή θα συμπεριληφθεί αναφορά στην εκτέλεση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.
3. Δανία	Μετά το 2003 εκδόθηκαν διατάγματα, εγκύκλιοι και κατευθυντήριες γραμμές για τη θέση σε ισχύ του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα. Η παραβίαση των κανόνων για τα ζωικά υποπροϊόντα τιμωρείται βάσει του διατάγματος 355 της 19ης Μαΐου 2003, στο οποίο προσδιορίζεται επίσης και η αρμόδια αρχή για τα ζωικά υποπροϊόντα.
4. Γερμανία	Έχει θεσπισθεί νόμος για την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τη μεταποίηση και την τελική διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (Gesetz zur Durchführung gemeinschaftlicher Vorschriften über die Verarbeitung und Beseitigung von nicht für den menschlichen Verzehr bestimmten tierischen Nebenprodukten της 25ης Ιανουαρίου 2004).
5. Εσθονία	Ο νόμος περί ελέγχου των μεταδοτικών ζωνόσων θεσπίζει τους γενικούς κανόνες για τη μεταποίηση των ζωικών υποπροϊόντων. Ο κανονισμός αριθ. 52/2004 που εξέδωσε το υπουργείο Γεωργίας σχετικά με «τη διαδικασία έγκρισης των εγκαταστάσεων για τα ζωικά υποπροϊόντα» θεσπίζει τη διαδικασία για τη διεκπεραίωση των εγγράφων που απαιτούνται για την έγκριση. Στην Εσθονία (όπως και στην Κύπρο) χορηγήθηκε, βάσει της απόφασης 2004/467/ΕΚ της Επιτροπής, παρέκκλιση που επιτρέπει την ταφή των ζωικών υποπροϊόντων από 1.5.2004 έως 31.12.2004.

6. **Ελλάδα** «Εν αναμονή της δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης του Προεδρικού Διατάγματος, το οποίο ήδη έχει πάρει την τελική του μορφή από το 2003, χρησιμοποιούμε για την έγκριση, την επίβλεψη και την επιβολή ποινών τις αρμόδιες αρχές που ορίζονται στο Προεδρικό Διάταγμα 243 του 1993, με την απαίτηση οι παραγωγοί, οι επιχειρήσεις και όλες οι δραστηριότητες που σχετίζονται με τα ζωικά υποπροϊόντα να πληρούν τις απαιτήσεις του Κανονισμού 1774/2002/ΕΚ.»
7. **Ισπανία** Με το βασιλικό διάταγμα 1429/2003 της 21ης Νοεμβρίου 2003 θεσπίζονται ρυθμίσεις για την εφαρμογή του κανονισμού. Το διάταγμα αναφέρεται ιδιαίτερα στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων κυβερνητικών φορέων που χαρακτηρίζει το ισπανικό νομικό σύστημα (κεντρική κυβέρνηση, αυτόνομες κοινότητες, τοπική αυτοδιοίκηση).
8. **Γαλλία** Τα μέτρα που θέσπισε η Γαλλία μπορούν να ταξινομηθούν σε τέσσερις κατηγορίες: μέτρα εφαρμογής ευρύτερου χαρακτήρα σε εθνικό επίπεδο, μέτρα ειδικής εφαρμογής για ορισμένους τομείς· μέτρα που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 για τη χορήγηση παρεκκλίσεων· διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις, όπως αυτές ορίζονται στα διάφορα εθνικά κείμενα.
9. **Ιρλανδία** Οι εθνικοί κανόνες για την υλοποίηση του κανονισμού στην Ιρλανδία θεσπίζονται με τη διοικητική πράξη «Statutory Instrument 248» του 2003 που αφορά τους κανονισμούς των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τα ζωικά υποπροϊόντα.
10. **Ιταλία** Το υπουργείο Υγείας έχει εκδόσει κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του κανονισμού ώστε να εξασφαλισθεί η ενιαία και σωστή εφαρμογή σε όλη την επικράτεια. Αυτό έγινε σε συνεργασία με τις περιφέρειες και τις αυτόνομες επαρχίες, το υπουργείο Περιβάλλοντος και το υπουργείο Αγροτικής και Δασοκομικής Πολιτικής. Επιπλέον, έχει δημοσιευθεί το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 63 της 17ης Μαρτίου 2005 σχετικά με κυρώσεις/μέτρα που πρέπει να εφαρμόζονται σε σχέση με τους υγειονομικούς κανόνες για τα ζωικά υποπροϊόντα.
11. **Κύπρος** Η εφαρμογή του κανονισμού εξασφαλίζεται με την εθνική νομοθεσία που έχει θεσπισθεί στο πλαίσιο του νόμου αριθ. 149(1) του 2004 για τον κτηνιατρικό τομέα. Στην Κύπρο (όπως και στην Εσθονία) έχει χορηγηθεί παρέκκλιση με βάση την απόφαση 2004/467/ΕΚ της Επιτροπής, που επιτρέπει την ταφή των ζωικών υποπροϊόντων από 1.5.2004 έως 31.12.2004. Στην Κύπρο χορηγήθηκε παράταση της παρέκκλισης αυτής έως την 31η Οκτωβρίου 2005.

- 12. Λεττονία** Ο κανονισμός ισχύει άμεσα από την ημερομηνία της προσχώρησης. Οι γενικές απαιτήσεις καθορίστηκαν με το νόμο περί κτηνιατρικής (1η Ιουλίου 2001).
- Η ευθύνη σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις εν λόγω απαιτήσεις ρυθμίζεται από τον ποινικό κώδικα και τον κώδικα διοικητικών παραβάσεων.
- Οι απαιτήσεις που απορρέουν από κανονισμούς και οι οποίες δεν έχουν άμεση εφαρμογή έχουν μεταφερθεί με τους κανονισμούς του υπουργικού Συμβουλίου αριθ. 606 της 20ής Ιουλίου 2004 για τις κτηνιατρικές και υγειονομικές απαιτήσεις σχετικά με την αλυσίδα ζωικών υποπροϊόντων που δεν είναι κατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση (27 Ιουλίου 2004).
- 13. Λιθουανία** Ο κανονισμός εισάγεται στη λιθουανική νομοθεσία με το διάταγμα αριθ. Β1-996 του διευθυντή της υπηρεσίας τροφίμων και κτηνιατρικών θεμάτων την 23η Δεκεμβρίου 2003. Από 1ης Μαΐου 2004, όλοι οι κανονισμοί των ΕΚ ενσωματώνονται απευθείας στην εθνική νομοθεσία σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διατάξεις (ψήφισμα αριθ. 1180 της 18ης Σεπτεμβρίου 2003).
- 14. Λουξεμβούργο** Οι διατάξεις εφαρμογής αφορούν κυρίως την κατανομή των αρμοδιοτήτων. Βρίσκονται ήδη σε ισχύ ορισμένοι εθνικοί κανόνες σχετικά με τις κατηγορίες των υλικών των οποίων η τελική διάθεση μπορεί να γίνει με αποτέφρωση ή υγειονομική ταφή. Έχουν εκδοθεί ορισμένες εγκύκλιοι και άλλες οδηγίες σχετικά με την αφαίρεση, την ταυτοποίηση και την τελική διάθεση.
- 15. Ουγγαρία** Ο κανονισμός ισχύει άμεσα από την ημερομηνία προσχώρησης. Ωστόσο, συντάσσεται ένας νέος εθνικός νόμος για την εκτέλεση του κανονισμού και θα αρχίσει να ισχύει στα τέλη του 2005 οπότε θα καταργηθεί το ισχύον υπουργικό διάταγμα.
- 16. Μάλτα** Στη Μάλτα δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της κυβέρνησης, στις 18 Ιανουαρίου 2005, σχέδιο κανονισμού για την εφαρμογή του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα με προθεσμία 4 εβδομάδες για σχολιασμό. Επίσης, σχέδιο νόμου για τα απόβλητα συντάχθηκε το Νοέμβριο του 2004 για διαβούλευση και θα αρχίσει σύντομα να ισχύει (αποστολή του ΚΤΚΘ). Με το νόμο αυτό θα αρχίσει να ισχύει, μεταξύ άλλων, ένα σύστημα εγγραφής των μεταφορέων ζωικών υποπροϊόντων και θα καθορισθούν οι απαιτήσεις τις οποίες αυτοί πρέπει να πληρούν.

- 17. Κάτω Χώρες** Οι εθνικές διατάξεις περιλαμβάνονται σε ένα ειδικό εθνικό εκτελεστικό κανονισμό: «εφαρμογή του κανονισμού της ΕΕ για τα ζωικά προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο» και στον «κανονισμό για την επιθεώρηση και το εμπόριο ζωικών υποπροϊόντων» οι οποίοι εφαρμόζονται από τις 9 Σεπτεμβρίου 2003.
- 18. Αυστρία** Μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο κανονισμός καθώς και τα συναφή μεταβατικά μέτρα καθώς και οι διατάξεις εφαρμογής δημοσιοποιήθηκαν στις σχετικές αρχές και στους συναφείς τομείς της βιομηχανίας στην Αυστρία, μέσω των Erlässe (επίσημες εγκύκλιοι), καθώς και με ανακοινώσεις στο Επίσημο Κτηνιατρικό δελτίο (AVN), όπου επισημαινόταν ότι οι εν λόγω διατάξεις έχουν άμεση ισχύ.
- Ο νόμος για τα ζωικά υλικά (Tiermaterialengesetz) που άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2004 αφορά τις διαδικασίες έγκρισης, τις ευθύνες των αρμόδιων αρχών για τον έλεγχο, την υποχρέωση των ιδιοκτητών/παραγωγών ζωικών υποπροϊόντων/νεκρών ζώων να μεταφέρουν τα ζωικά υποπροϊόντα σε εγκεκριμένες εγκαταστάσεις και ακυρώνει την προηγούμενη εθνική νομοθεσία στον τομέα αυτό.
- Επιπλέον, συμπληρωματικοί νόμοι προβλέπουν την υποχρέωση των επιχειρήσεων τροφίμων για τη σωστή συλλογή, αποθήκευση και χειρισμό των ζωικών υποπροϊόντων.
- 19. Πολωνία** Ο κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα και τα συναφή μεταβατικά μέτρα είναι νομικώς δεσμευτικά και έχουν άμεση ισχύ στην Πολωνία από την ημερομηνία προσχώρησης. Ο νόμος για την προστασία της υγείας των ζώων και τον έλεγχο των μεταδοτικών ζωνοδόσων, της 11ης Μαρτίου 2004, προβλέπει την επίσημη επιθεώρηση και έγκριση των εγκαταστάσεων που δέχονται ζωικά υποπροϊόντα. Επιπλέον, ο νόμος προβλέπει ποινικές κυρώσεις για τις επιχειρήσεις τροφίμων που δεν ανταποκρίνονται στις κτηνιατρικές απαιτήσεις.

- 20. Πορτο-γαλία** Στην Πορτογαλία έχουν εκδοθεί οι ακόλουθες νομοθετικές πράξεις: η εγκύκλιος αριθ. 8137/2003 της 9ης Μαΐου που καθορίζει το σύστημα αποκομιδής νεκρών ζώων· το προεδρικό διάταγμα αριθ. 244/2003 της 7ης Οκτωβρίου 2003, που απαιτεί από όλα τα σφαγεία, τα εργαστήρια τεμαχισμού, τα εκκολαπτήρια και τις ωοπαραγωγικές μονάδες να διαθέτουν σχέδιο για την τελική διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων των κατηγοριών 2 και 3· η εγκύκλιος αριθ. 9134/2005 της 26ης Απριλίου 2005, που καθορίζει τις αρμοδιότητες των διαφόρων εμπλεκόμενων αρχών όσον αφορά την ταξινόμηση, το διαχωρισμό, την επισήμανση, το ζύγισμα, το σφράγισμα και την αποστολή, ανάλογα με την περίπτωση, ζωικών υποπροϊόντων των κατηγοριών 1, 2 και 3, σε σφαγεία και εργαστήρια τεμαχισμού.
- 21. Σλοβενία** Ο κανονισμός άρχισε να ισχύει σύμφωνα με τη σλοβενική έννομη τάξη, από την ημερομηνία προσχώρησης. Η επιβολή κυρώσεων και η ευθύνη των υπηρεσιών διέπονται από τομεακά νομοθετήματα όπως ο νόμος περί κτηνιατρικής πρακτικής, περί προστασίας του περιβάλλοντος κ.τ.λ. Το 2004 εκδόθηκαν διάφοροι εκτελεστικοί κανόνες σχετικά ιδίως με την κατανομή των αρμοδιοτήτων και την έννοια και τους όρους της κοινωφελούς υπηρεσίας.
- 22. Σλοβακική Δημοκρατία** Ο κανονισμός εφαρμόστηκε ως έχει.
- 23. Φινλανδία** Στη Φινλανδία ελήφθησαν μια σειρά μέτρων για την εφαρμογή του κανονισμού: εθνικοί καταστατικοί νόμοι θεσπίστηκαν για την εκτέλεση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002, οδηγίες εφαρμογής δημοσιεύτηκαν για να επεξηγήσουν τη νομοθεσία και δόθηκαν ομιλίες σε διάφορα μέρη της Φινλανδίας προς αρχές, επιχειρήσεις και τους εργαζομένους στον αγροτικό τομέα.
- 24. Σουηδία** Η προσαρμογή του σουηδικού κανονισμού στους κανόνες του κανονισμού για τα ζωικά υποπροϊόντα έγινε την 1^η Οκτωβρίου 2003. Οι αναγκαίοι εθνικοί κανόνες εφαρμογής για την επιβολή κυρώσεων ορίζονται στο σουηδικό νόμο (1992:1683) και ο διορισμός της αρμόδιας αρχής για τα ζωικά υποπροϊόντα στο σουηδικό διάταγμα (1998:134). Και οι δύο πράξεις άρχισαν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 2004.
- 25. Ηνωμένο Βασίλειο** Τέσσερις κανονισμοί εκδόθηκαν στην Αγγλία, τη Σκωτία, την Ουαλία και τη Βόρειο Ιρλανδία. Οι κανονισμοί αυτοί προβλέπουν την εφαρμογή και εκτέλεση του κανονισμού στα διάφορα μέρη του Ηνωμένου Βασιλείου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24

- Το άρθρο 23 παράγραφος 2 του κανονισμού προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση ζωικών υποπροϊόντων της κατηγορίας 2 που προέρχονται από ζώα που δεν είναι ύποπτα για νόσο μεταδοτική στον άνθρωπο ή στα ζώα και ζωικών υποπροϊόντων της κατηγορίας 3 για τη διατροφή ζώων ζωολογικών κήπων, τσίρκων και γουνοφόρων ζώων, ερπετών και αρπακτικών πτηνών - εκτός των ζώων ζωολογικών κήπων ή τσίρκων -, άγριων ζώων των οποίων το κρέας δεν προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, σκύλων κυνοτροφείων και σκωλήκων για δολώματα αλιείας.

Δεκαέξι κράτη μέλη χορήγησαν ή/και θέσπισαν σε εθνικές διατάξεις τη δυνατότητα χορήγησης παρεκκλίσεων δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Οι χώρες αυτές είναι: το Βέλγιο, η Τσεχική Δημοκρατία, η Δανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, η Λεττονία, η Ουγγαρία, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία, η Σλοβενία, η Φινλανδία η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

- Το άρθρο 24 του κανονισμού προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να χορηγήσουν παρέκκλιση σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα τελικής διάθεσης των ζωικών υποπροϊόντων ως αποβλήτων δηλ. με ταφή ή καύση υπό ειδικές προϋποθέσεις και συνθήκες (νεκρά ζώα συντροφιάς, απομακρυσμένες περιοχές ή στην περίπτωση επιδημικής έκρηξης νόσου).

Δεκαεπτά κράτη μέλη χορήγησαν ή/και θέσπισαν σε εθνικές διατάξεις τη δυνατότητα χορήγησης παρεκκλίσεων δυνάμει του άρθρου 24.

Οι χώρες αυτές είναι το Βέλγιο, η Τσεχική Δημοκρατία, η Γερμανία, η Εσθονία, η Ελλάδα, η Ισπανία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, η Λεττονία, η Ουγγαρία, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Σλοβενία, η Φινλανδία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΘΙΞΑΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΕΠΙΛΥΘΕΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ Ή ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

1. Μεταβατικά μέτρα για τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες

Τα κράτη μέλη γνωρίζουν καλά τις τοπικές συνθήκες της βιομηχανίας και τους ζητήθηκε να αξιολογήσουν τα αποτελέσματα του κανονισμού στους συναφείς τομείς και να υποβάλουν τα ανάλογα αιτήματα για μεταβατικά μέτρα. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη υπέβαλαν αιτήματα και χορηγήθηκαν τα ακόλουθα μεταβατικά μέτρα.

1.1. Μεταβατικά μέτρα για τα κράτη μέλη

- Χορήγηση υπολειμμάτων τροφίμων (υπό τη μορφή χυλού) στη διατροφή ζώων (Αυστρία και Γερμανία). Απόφαση 2003/328/ΕΚ της Επιτροπής (Ημερομηνία λήξης: 31/10/2006).
- Χρήση μαγειρικών ελαίων σε ζωοτροφές (Ιρλανδία και Ηνωμένο Βασίλειο). Απόφαση 2003/320/ΕΚ της Επιτροπής (Έληξε στις 31/10/2004).
- Συνολικός διαχωρισμός εγκαταστάσεων που χειρίζονται υλικά των κατηγοριών 1, 2 και 3 (Φινλανδία και Γαλλία). Απόφαση 2003/325/ΕΚ της Επιτροπής (Έληξε για τη Γαλλία στις 30/04/2004 και ημερομηνία λήξης για τη Φινλανδία: 31/10/2005).
- Διαχωρισμός των μονάδων ελαιοχημικών προϊόντων (Βέλγιο, Γερμανία, Ιταλία, Κάτω Χώρες, Ισπανία, Σουηδία και Ηνωμένο Βασίλειο). Απόφαση 2003/326/ΕΚ της Επιτροπής. (Ημερομηνία λήξης: 31/10/2005).
- Διαχωρισμός σε μονάδες ενδιάμεσου χειρισμού υλικών (Γαλλία και Ιταλία). Απόφαση 2003/323/ΕΚ της Επιτροπής. (Έληξε στις 30/04/2004).
- Μονάδες αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης χαμηλού δυναμικού (Φινλανδία και Ηνωμένο Βασίλειο). Απόφαση 2003/327/ΕΚ της Επιτροπής. (Έληξε στις 31/12/2004).
- Πρότυπα επεξεργασίας της κόπρου (Βέλγιο, Γαλλία, Φινλανδία και Κάτω Χώρες). Απόφαση 2003/329/ΕΚ της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2005/14/ΕΚ της Επιτροπής (Ημερομηνία λήξης: 31/12/2005 ενώ εκκρεμεί επιστημονική γνώμη της ΕΕΑΤ που εκδόθηκε στις 07/09/2005).
- Πρότυπα λιπασματοποίησης (όλα τα κράτη μέλη). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 809/2003 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 12/2005 της Επιτροπής (Ημερομηνία λήξης: 31/12/2005 ενώ εκκρεμεί επιστημονική γνώμη της ΕΕΑΤ που εκδόθηκε στις 07/09/2005).

- Πρότυπα βιοαερίου (όλα τα κράτη μέλη). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2003 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 12/2005 της Επιτροπής (Ημερομηνία λήξης: 31/12/2005 ενώ εκκρεμεί επιστημονική γνώμη της ΕΕΑΤ που εκδόθηκε στις 07/09/2005).
- Πρότυπα μεταποίησης του αίματος των θηλαστικών (Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο). Απόφαση 2003/321/ΕΚ της Επιτροπής (Εληξε στις 31/12/2004).
- Συλλογή υλικών κατά την επεξεργασία λυμάτων (Αυστρία, Δανία, Γαλλία, Φινλανδία, Ιταλία, Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία, Εσθονία και Ουγγαρία). Απόφαση 2003/334/ΕΚ και απόφαση 2004/468/ΕΚ της Επιτροπής (Εληξαν στις 30/04/2005).
- Δυνατότητα επιτόπιας καύσης ή ταφής για τα ζωικά υποπροϊόντα (Εσθονία και Κύπρος: για την τελευταία χορηγήθηκε παράταση των μεταβατικών μέτρων έως 1.11.2005 ώστε να δοθεί επιπλέον χρόνος στη βιομηχανία να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του κανονισμού). Απόφαση 2004/467/ΕΚ της Επιτροπής (Εληξε στις 01/01/2005) και απόφαση 2005/62/ΕΚ (Κύπρος).
- Διαχωρισμός των μονάδων μεταποίησης υλικών των κατηγοριών 1 και 2 και συμπερίληψη εγκαταστάσεων για ζωικά υποπροϊόντα στον κατάλογο εγκαταστάσεων όπου ισχύει μεταβατικό καθεστώς στη Λεττονία. Απόφαση 2004/464/ΕΚ και απόφαση 2004/476/ΕΚ της Επιτροπής. (Εληξαν στις 31/12/2004).
- Συλλογή, μεταφορά και τελική διάθεση πρώην τροφίμων. Κανονισμός αριθ. 813/2003/ΕΚ της Επιτροπής (Ημερομηνία λήξης: 31/12/2005).

1.2. *Μεταβατικά μέτρα για τρίτες χώρες*

Γενικές μεταβατικές ρυθμίσεις χορηγήθηκαν σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με τις οποίες αναβλήθηκε η εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού περί εισαγωγών και τους δόθηκε επαρκής χρόνος για να προσαρμοστούν στις νέες απαιτήσεις ενώ ταυτόχρονα δόθηκε και στην Επιτροπή χρόνος για να επικαιροποιήσει τους κανόνες περί εισαγωγών στα παραρτήματα VII και VIII, καθώς και το υπόδειγμα υγειονομικού πιστοποιητικού του παραρτήματος X.

Επιπροσθέτως, χορηγήθηκαν τα ακόλουθα ειδικά μεταβατικά μέτρα:

- Εισαγωγή παραγόμενης από οστά σπονδυλικής στήλης ζελατίνης από την Ιαπωνία και τις ΗΠΑ στις Κάτω Χώρες, τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο με σκοπό την παραγωγή φωτογραφικού υλικού στην ΕΕ (Απόφαση 407/2004 της Επιτροπής: προς αναθεώρηση βάσει νέων επιστημονικών δεδομένων).
- Εισαγωγή και διάθεση στην αγορά ορισμένων υλικών ζωικής προέλευσης που ταξινομούνται στις κατηγορίες 1 και 2 και τα οποία προορίζονται για τεχνική χρήση (όλες οι τρίτες χώρες) (Κανονισμός 878/2004/ΕΚ της Επιτροπής: προς αναθεώρηση βάσει νέων επιστημονικών δεδομένων).

- Διαχωρισμός των εγκαταστάσεων ενδιάμεσου χειρισμού υλικών των κατηγοριών 1, 2 και 3 και διαχωρισμός των μονάδων μεταποίησης υλικών των κατηγοριών 1, 2 και 3 (Αυστραλία, Καναδάς, Κίνα και ΗΠΑ) (Κανονισμός αριθ. 780/2004/ΕΚ – της Επιτροπής - ημερομηνία λήξης: 31/10/2005).

2. Κανονισμοί της Επιτροπής για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002

Έχουν εκδοθεί πέντε κανονισμοί της Επιτροπής για την τροποποίηση των παραρτημάτων του κανονισμού:

- Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 808/2003 τροποποιήθηκε το άρθρο 12 παράγραφος 3 για να επιτραπεί η αποτέφρωση υλικού ειδικού κινδύνου και σφαγίων σε αποτεφρωτήρες χαμηλού δυναμικού σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιστημονικής επιτροπής· εισήχθησαν επίσης ορισμένες άλλες τεχνικές αλλαγές στα παραρτήματα, σε ευθυγράμμιση με τη διατύπωση των άρθρων.
- Οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 668/2004 και αριθ. 416/2005 θέσπισαν ορισμένες τεχνικές τροποποιήσεις στα παραρτήματα ώστε αυτά να ευθυγραμμιστούν με το περιεχόμενο των άρθρων, επικαιροποίησαν τα υποδείγματα υγειονομικών πιστοποιητικών και εισήγαγαν νέα υποδείγματα για την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υλικά ζωοτροφών, ως ζωοτροφές για ζώα συντροφιάς, δερμάτινα κόκαλα για σκύλους και τεχνικά προϊόντα. Ο κατάλογος τρίτων χωρών έχει επικαιροποιηθεί ανάλογα.
- Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 92/2005 τροποποιήθηκε ο κανονισμός όσον αφορά τη μεταποίηση σε μονάδα παραγωγής βιοαερίου και την επεξεργασία των τετηγμένων λιπών.
- Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 93/2005 τροποποιήθηκαν τα παραρτήματα II και V του κανονισμού (βλ. σημείο 3).

3. Μέτρα που ελήφθησαν για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002

Διάφορα μέτρα ελήφθησαν για την εφαρμογή των διαφόρων άρθρων. Εκδόθηκαν οι ακόλουθοι εκτελεστικοί κανονισμοί:

- *Χρήση γάλακτος, προϊόντων με βάση το γάλα και παραγώγων του γάλακτος* (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 79/2005). Ο κανονισμός επιτρέπει το τάισμα ζώων εκτροφής με γαλακτοκομικά προϊόντα που παράγονται βάσει των προτύπων για τα τρόφιμα, υπό την επιφύλαξη ότι η κατάσταση της υγείας των ζώων συμβαδίζει με τις τρέχουσες επιστημονικές γνώμες, εν αναμονή γνώμης της ΕΕΑΤ
- *Τρόποι χρησιμοποίησης ή διάθεσης των ζωικών υποπροϊόντων* (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 92/2005). Ο κανονισμός προβλέπει τη δυνατότητα διάθεσης των ζωικών υποπροϊόντων με πέντε εναλλακτικές μεθόδους.

- *Μεταποίηση ζωικών υποπροϊόντων ιχθύων και τα εμπορικά έγγραφα για τη μεταφορά ζωικών υποπροϊόντων* (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 93/2005). Ο κανονισμός καθορίζει ειδική μέθοδο για τη μεταποίηση ζωικών υποπροϊόντων ιχθύων και ένα εναρμονισμένο υπόδειγμα εμπορικού εγγράφου για τη μεταφορά ζωικών υποπροϊόντων.

4. Μόνιμες γενικές παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν

Χορηγήθηκαν οι εξής παρεκκλίσεις:

- Παρέκλιση από την απαγόρευση για την εντός του είδους ανακύκλωση για τα ψάρια, δηλαδή επιτρέπεται να χορηγείται σε ψάρια μεταποιημένη ζωική πρωτεΐνη που προέρχεται από πτώματα ή μέρη πτωμάτων ιχθύων του ίδιου είδους (άρθρο 22 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού). Επιπροσθέτως, κατέστησαν αναγκαίες μεταβατικές ρυθμίσεις ώστε να δοθεί χρόνος στη βιομηχανία να προσαρμοστεί στις νέες απαιτήσεις όσον αφορά το τάισμα ψαριών με μεταποιημένη ζωική πρωτεΐνη που προέρχεται από πτώματα ή μέρη πτωμάτων του ίδιου είδους. (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 811/2003).
- Λεπτομερείς απαιτήσεις για τη διεξαγωγή ταφής και καύσης σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 811/2003).

5. Μόνιμες ειδικές παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν βάσει αιτήματος των κρατών μελών

Θεσπίστηκαν μέτρα εφαρμογής για να επιτραπεί η συνέχιση:

- της χορήγησης σε γουνοφόρα ζώα μεταποιημένης ζωικής πρωτεΐνης που παράγεται από νεκρά ζώα ή τμήματα νεκρών ζώων του ίδιου είδους (Φινλανδία, Εσθονία). Απόφαση 2003/324/ΕΚ.
- της σίτισης ορισμένων νεκροφάγων πτηνών που κινδυνεύουν να εκλείψουν ή προστατεύονται, με ορισμένα υλικά ειδικού κινδύνου (άρθρο 23 παράγραφος 2 (Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ελλάδα και Κύπρος). Απόφαση 2003/322/ΕΚ της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2004/455/ΕΚ.

6. Κατευθυντήριες γραμμές που εκδόθηκαν για τη διευκρίνιση ορισμένων ζητημάτων.

Κυκλοφόρησαν δύο έγγραφα με κατευθυντήριες οδηγίες (βλ. παράρτημα II):

- «Κατευθύνσεις για την εφαρμογή του νέου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002» υπό τη μορφή ερωτήσεων και απαντήσεων για την αποσαφήνιση ζητημάτων που έθιξαν κράτη μέλη και ενδιαφερόμενοι.

- «Επεξηγηματικό σημείωμα σχετικά με την κοινοτική νομοθεσία για την υγεία των ζώων, τη δημόσια υγεία και τα απόβλητα στα ζωικά υποπροϊόντα».

Πλήρης κατάλογος των νομοθετικών πράξεων, συν επεξηγηματικά σημειώματα και άλλες πληροφορίες σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα διατίθενται στο σχετικό ιστοχώρο της Γενικής Διεύθυνσης Υγείας και Προστασίας των Καταναλωτών:

http://europa.eu.int/comm/food/food/biosafety/animalbyproducts/index_en.htm

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΚ) αριθ. 1774/2002

1. Απόφαση 89/18/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1988, για τους όρους εισαγωγής από τρίτες χώρες νοπού κρέατος για σκοπούς άλλους εκτός από την ανθρώπινη κατανάλωση, ΕΕ L 8 της 11.1.1989, σ. 17.
2. Οδηγία 90/667/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1990, για τη θέσπιση υγειονομικών κανόνων για τη διάθεση και τη μεταποίηση ζωικών αποβλήτων, τη διάθεσή τους στην αγορά και την προστασία από τους παθογόνους οργανισμούς των ζωοτροφών ζωικής προέλευσης ή με βάση τα ψάρια και για την τροποποίηση της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ, ΕΕ L 363 της 27.12.1990, σ. 51.
3. Απόφαση 92/187/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1992, για τη θέσπιση των όρων οι οποίοι πρέπει να ισχύουν προκειμένου για τις εισαγωγές ορισμένων πρώτων υλών της μεταποιητικής φαρμακοβιομηχανίας, προερχομένων από τις τρίτες χώρες οι οποίες δεν εμφανίζονται στον κατάλογο ο οποίος έχει καταρτισθεί με βάση την απόφαση 79/542/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 87 της 2.4.1992, σ. 20.
4. Απόφαση 92/183/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 1992, για τη θέσπιση των γενικών όρων που πρέπει να πληρούνται κατά την εισαγωγή ορισμένων πρώτων υλών προοριζόμενων για τη μεταποιητική φαρμακοβιομηχανία, από τις τρίτες χώρες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στον πίνακα που έχει καταρτίσει με την απόφαση 79/542/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 84 της 31.3.1992, σ. 33.
5. Απόφαση 94/143/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1994, για τη θέσπιση υγειονομικών όρων, όσον αφορά την υγεία των ζώων, και κτηνιατρικού πιστοποιητικού κατά τις εισαγωγές ορού ιπποειδών από τρίτες χώρες, ΕΕ L 62 της 5.3.1994, σ. 41.
6. Απόφαση 94/309/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1994, για τη θέσπιση υγειονομικών όρων και καθεστώτος κτηνιατρικής πιστοποίησης για την εισαγωγή από τρίτες χώρες ορισμένων τροφών για μικρά ζώα καθώς και ορισμένων ακατέργαστων βρώσιμων προϊόντων για μικρά ζώα που περιέχουν ζωικά υλικά χαμηλού κινδύνου, όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά με την απόφαση 97/199/ΕΚ· ΕΕ L 137 της 1.6.1994, σ. 62.
7. Απόφαση 94/344/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1994, για τη θέσπιση υγειονομικών όρων και καθεστώτος κτηνιατρικής πιστοποίησης για την εισαγωγή από τρίτες χώρες μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών και προϊόντων που περιέχουν τις εν λόγω πρωτεΐνες και τα οποία προορίζονται για κατανάλωση από τα ζώα, ΕΕ L 154 της 21.6.1994, σ. 45.
8. Απόφαση 94/435/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1994, περί καθορισμού των όρων σχετικά με την υγεία των ζώων και της κτηνιατρικής πιστοποίησης για εισαγωγές γουρουνότριχων από τις τρίτες χώρες, ΕΕ L 180 της 14.7.1994, σ. 40.
9. Απόφαση 94/446/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 1994, περί καθορισμού προϋποθέσεων για τις εισαγωγές από τρίτες χώρες οστών και προϊόντων οστών, κεράτων και προϊόντων κεράτων και οπλών και προϊόντων οπλών, εκτός από τα άλευρά τους, για περαιτέρω επεξεργασία, τα οποία δεν προορίζονται για ανθρώπινη

ή ζωική κατανάλωση, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 97/197/EK, ΕΕ L 183 της 19.7.1994, σ. 46.

10. Απόφαση 94/860/EK της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τον καθορισμό των όρων εισαγωγής των μελισσοκομικών προϊόντων από τρίτες χώρες, που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στη μελισσοκομία, ΕΕ L 352 της 31.12.1994, σ. 69.
11. Απόφαση 95/341/EK της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 1995, σχετικά με τους υγειονομικούς όρους και την κτηνιατρική πιστοποίηση για εισαγωγές γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα, από τρίτες χώρες⁵, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/106/EK, ΕΕ L 352 της 31.12.1994, σ. 69.
12. Απόφαση 95/348/EK του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως των κτηνιατρικών και υγειονομικών κανόνων που εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία κατά τη μεταποίηση ορισμένων ειδών αποβλήτων τα οποία προορίζονται να τεθούν σε εμπορία, σε τοπική κλίμακα, ως ζωοτροφές για ορισμένες κατηγορίες ζώων, ΕΕ L 200 της 24.8.1995, σ. 42.
13. Απόφαση 96/500/EK της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1996, για τη θέσπιση ζωοϋγειονομικών όρων και της πιστοποίησης ως επίσημης δήλωσης που απαιτούνται για την εισαγωγή κυνηγετικών τρόπαιων πτηνών και οπληφόρων τα οποία δεν έχουν υποβληθεί σε πλήρη ταρίχευση, προέλευσης τρίτων χωρών, ΕΕ L 203 της 13.8.1996, σ. 13.
14. Απόφαση 97/168/EK της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 1996, για τον καθορισμό υγειονομικών προϋποθέσεων και πιστοποίησης ή δήλωσης κατά τις εισαγωγές δερμάτων οπληφόρων από τρίτες χώρες, ΕΕ L 67 της 7.3.1997, σ. 19.
15. Απόφαση 97/198/EK της Επιτροπής, της 25ης Μαρτίου 1997, για τη θέσπιση υγειονομικών όρων και καθεστώτος κτηνιατρικής πιστοποίησης για την εισαγωγή μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών από ορισμένες τρίτες χώρες που χρησιμοποιούν εναλλακτικά συστήματα θερμικής επεξεργασίας και για την τροποποίηση της απόφασης 94/344/EK, ΕΕ L 084 της 26.03.1997, σ. 36.
16. Απόφαση 97/735/EK της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας όσον αφορά το εμπόριο ορισμένων κατηγοριών ζωικών αποβλήτων θηλαστικών, ΕΕ L 294 της 28.10.97, σ. 7.
17. Απόφαση 99/534/EK του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, για τη λήψη μέτρων που εφαρμόζονται στην επεξεργασία ορισμένων ζωικών αποβλήτων για την προστασία από τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες, και την τροποποίηση της απόφασης 97/735/EK της Επιτροπής, ΕΕ L 204 της 4.8.1999, σ. 37.
18. Απόφαση 2001/25/EK της Επιτροπής, της 27ης Δεκεμβρίου 2002, για την απαγόρευση της χρήσης ορισμένων ζωικών υποπροϊόντων στις ζωοτροφές, ΕΕ L 6 της 11.1.2001, σ. 16.
19. Απόφαση 92/562/EOK της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 1992, περί εγκρίσεως εναλλακτικών συστημάτων θερμικής επεξεργασίας για τη μεταποίηση υλικού υψηλού κινδύνου (ΕΕ L 359 της 9.12.1992, σ. 23).

⁵ ΕΕ L 200 της 24.8.1995, σ. 42.